CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
YVES BOT
prezentate la 21 iulie 2011 [1 i]

Cauza C-405/10

Staatsanwaltschaft Karlsruhe
împotriva
QB

[cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Amtsgericht Bruchsal (Germania)]

„Protecția mediului – Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 – Controlul transferurilor de deșeuri periculoase și de alte deșeuri – Interdicție de a exporta catalizatori în Liban”

1. Prezenta cauză privește Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri [2], astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 308/2009 al Comisiei din 15 aprilie 2009 [3].

2. Regulamentul nr. 1013/2006 pune în aplicare proceduri de supraveghere și de control al transferurilor de deșeuri periculoase și de alte deșeuri între statele membre, precum și între acestea din urmă și statele terțe.

3. Printre altele, articolul 37 din Regulamentul nr. 1013/2006 prevede o procedură de consultare a statelor terțe pentru a cunoaște intențiile acestora în ceea ce privește prelucrarea anumitor deșeuri. Astfel, aceste state au posibilitatea să aleagă între a supune deșeurile unei interdicții de export pe teritoriul lor, a prevedea o procedură de notificare prealabilă și acord preliminar scris sau de a nu prevedea o procedură de control.

4. Ca urmare a răspunsurilor date de statele în cauză, Comisia Europeană a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1418/2007 [4] și a stabilit o clasificare a deșeurilor în funcție de aceste răspunsuri. În plus față de cele trei opțiuni propuse de Comisie în Regulamentul nr. 1013/2006, aceasta din urmă a adăugat o a patra posibilitate de clasificare, și anume punerea în practică, în cazul transferului acestor deșeuri, a altor proceduri de control care vor fi puse în aplicare în temeiul dreptului național în statul de destinație.

5. Astfel, în ceea ce privește Libanul, Comisia a clasificat deșeurile care aparțin categoriei de deșeuri B1120 în coloanele (a) și (d) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 care corespund unei interdicții de export în Liban și, respectiv, punerii în aplicare a altor proceduri de control de către statul de destinație.

1 Limba originală: franceza.

2 JO L 190, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 172.

3 JO L 97, p. 8, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1013/2006”.

4 Regulamentul Comisiei din 29 noiembrie 2007 privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării enumerate în anexa III sau IIIA la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică (JO L 316, p. 6), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 740/2008 al Comisiei din 29 iulie 2008 (JO L 201, p. 36, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1418/2007”).

6. Această dublă clasificare face obiectul prezentei cauze. Amtsgericht Bruchsal (Germania) are rezerve în ceea ce privește interpretarea care trebuie dată acestei clasificări. Astfel, instanța de trimitere ridică problema dacă respectiva clasificare are drept efect să interzică pur și simplu exportul de deșeuri din categoria B1120 în Liban sau dacă prevede totuși posibilitatea de a exporta aceste deșeuri.

7. În prezentele concluzii, vom explica motivele pentru care considerăm că articolul 37 din Regulamentul nr. 1013/2006 coroborat cu anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 trebuie interpretat în sensul că se interzice exportul deșeurilor din categoria B1120 în Liban.

I – Cadrul juridic

A – Convenția de la Basel

8. Convenția privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora a fost semnată la Basel la 22 martie 1989 și a fost aprobată în numele Comunității prin Decizia 93/98/CEE a Consiliului din 1 februarie 1993 [5].

9. Convenția de la Basel are drept obiectiv controlarea, la nivel internațional, a gestionării deșeurilor periculoase cu respectarea sănătății umane și a mediului. Aceasta urmărește, printre altele, să reducă volumul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și de alte deșeuri.

10. Astfel, primul, al șaselea-al optulea și al zecelea considerent ale preambulului acestei convenții au următorul cuprins:

„Conștiente de daunele pe care le pot provoca deșeurile periculoase și alte deșeuri, precum și transportul transfrontalier al acestora asupra sănătății umane și a mediului,

[…]

Recunoscând că orice stat are dreptul suveran de a interzice intrarea sau eliminarea deșeurilor periculoase și a altor deșeuri de origine străină pe teritoriul său,

Recunoscând deopotrivă tendința tot mai mare care favorizează interzicerea transportului transfrontalier al deșeurilor periculoase și a distrugerii lor în alte state, în special în țările în curs de dezvoltare,

Convinse că deșeurile periculoase și alte deșeuri trebuie eliminate, în măsura în care acest lucru este compatibil cu o gestionare ecologică rațională și eficientă, în statul unde au fost produse,

[…]

Întrucât un control mai eficient al transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și alte deșeuri va încuraja o gestionare ecologică rațională a acestora și o reducere corespunzătoare a volumului transporturilor transfrontaliere”.

11. Convenția menționată prevede de asemenea o clasificare a deșeurilor în funcție de periculozitatea acestora. În temeiul articolului 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Convenția de la Basel, sunt considerate deșeuri periculoase deșeurile care sunt enumerate în anexa I la aceasta, precum și cele care nu figurează în această listă, dar care sunt totuși definite sau considerate periculoase de legislația internă a părții exportatoare, importatoare sau de tranzit.

5 JO L 39, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 7, p. 212, denumită în continuare „Convenția de la Basel”.

12. În plus, se arată în anexa I litera (a) la această convenție că deșeurile enumerate în anexa IX la convenția menționată nu sunt considerate periculoase în sensul articolului 1 litera (a) din aceasta.

13. Printre deșeurile enumerate în anexa IX la Convenția de la Basel figurează catalizatorii uzați, înregistrați cu codul B1120.

B – Dreptul Uniunii

1. Regulamentul nr. 1013/2006

14. În temeiul considerentului (1) al acestuia, Regulamentul nr. 1013/2006 are ca obiectiv și componentă principală și predominantă protecția mediului.

15. În acest sens, regulamentul menționat stabilește procedurile și regimurile de control pentru transferul de deșeuri, în special în funcție de originea, de destinația și de ruta transferului, precum și de tipul de deșeu transferat[6]. Regimul pus în practică urmărește în egală măsură să pună în aplicare obligațiile care decurg din Convenția de la Basel[7] și să integreze conținutul Deciziei C(2001) 107 final a Consiliului Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind revizuirea Deciziei C(92) 39 final privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor destinate operațiunilor de recuperare[8].

16. Mai precis, Regulamentul nr. 1013/2006 se aplică circulației transfrontaliere a deșeurilor între statele membre ale Uniunii Europene, între Uniune și statele membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS), între Uniune și statele membre ale OCDE, precum și între Uniune și statele terțe părți la Convenția de la Basel. Pentru fiecare dintre aceste tipuri de transferuri se prevede o procedură specifică de supraveghere și de control.

17. Pe de altă parte, regulamentul menționat stabilește trei liste de deșeuri în funcție de periculozitatea acestora și, în consecință, în funcție de procedura de control care trebuie urmată în ceea ce le privește. Astfel, anexa III la regulamentul menționat stabilește lista verde de deșeuri. Aceste deșeuri sunt, în principiu, supuse numai cerințelor generale de informare. Deșeurile care fac obiectul unei proceduri de notificare prealabilă și acord preliminar scris figurează în anexa IV la Regulamentul nr. 1013/2006, denumită lista portocalie de deșeuri. În sfârșit, deșeurile inventariate în anexa V la acest regulament sunt deșeurile care fac obiectul unei interdicții de export.

18. Atunci când are loc un transfer de deșeuri în cadrul Uniunii, care tranzitează sau nu tranzitează state terțe, articolul 18 din regulamentul menționat prevede că deșeurile care figurează pe lista verde trebuie însoțite de mai multe documente, precum numele persoanei care organizează transferul, cantitatea efectivă de deșeuri transferate sau coordonatele instalației de recuperare, precum și contractul de transfer încheiat între persoana care organizează acest transfer și destinatar.

19. În ceea ce privește articolul 35 din Regulamentul nr. 1013/2006, acesta prevede o procedură specială de export în state AELS care sunt părți la Convenția de la Basel. Potrivit acestei proceduri, transferul deșeurilor cărora li se aplică această dispoziție face obiectul unei proceduri de notificare prealabilă și acord preliminar scris între autoritățile competente din statul de expediere și cele din statul de destinație.

6 A se vedea articolul 1 alineatul (1) din regulamentul menționat.

7 A se vedea considerentul (3) al Regulamentului nr. 1013/2006.

8 Denumită în continuare „Decizia OCDE”.

20. În ceea ce privește exporturile de deșeuri în state cărora nu li se aplică Decizia OCDE, printre care și Republica Libaneză, articolul 36 alineatul (1) literele (a) și (f) din Regulamentul nr. 1013/2006 prevede că sunt interzise exporturile din Uniune ale deșeurilor periculoase enumerate în anexa V la acest regulament, destinate recuperării în aceste state, precum și, respectiv, exporturile de deșeuri al căror import a fost interzis de statul de destinație.

21. În ceea ce privește deșeurile enumerate, printre altele, în anexa III la regulamentul menționat care reia lista stabilită în anexa IX la Convenția de la Basel și din care fac parte catalizatorii uzați, acestea fac obiectul unei proceduri speciale de export în state cărora nu li se aplică Decizia OCDE atunci când exportul acestora nu este interzis deja în temeiul articolului 36 din Regulamentul nr. 1013/2006.

22. Astfel, articolul 37 alineatul (1) din acest regulament prevede, mai întâi, că, în termen de 20 de zile de la data intrării în vigoare a regulamentului menționat, Comisia trimite o cerere scrisă fiecărui stat care nu intră sub incidența Deciziei OCDE, solicitând, pe de o parte, confirmarea scrisă că deșeurile pot fi exportate din Uniune pentru a fi recuperate în statul respectiv și, pe de altă parte, o indicație privind procedura de control care se aplică acestor deșeuri în statul de destinație.

23. Legiuitorul Uniunii arată că fiecare stat căruia nu i se aplică Decizia OCDE are următoarele trei opțiuni:

– o interdicție de export;

– o procedură de notificare preliminară scrisă și un acord în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul nr. 1013/2006 sau

– neefectuarea unui control în statul de destinație [9].

24. În continuare, Comisia trebuie să adopte un regulament luând în considerare toate răspunsurile astfel primite [10]. În cazul în care un anumit stat nu ar fi emis confirmarea menționată la articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006 sau în cazul în care, din anumite motive, un anumit stat nu a fost contactat, deșeurile pot fi exportate în mod automat cu condiția de a se fi parcurs o procedură de notificare prealabilă și acord preliminar scris în conformitate cu articolul 35 din acest regulament [11].

2. Regulamentul nr. 1418/2007

25. Ca urmare a răspunsurilor furnizate de țările cărora nu li se aplică Decizia OCDE, Comisia a adoptat Regulamentul nr. 1418/2007 în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006. Astfel cum am văzut, acesta din urmă vizează să instituie proceduri de control referitoare la exportul de deșeuri destinate recuperării în aceste țări și al căror export nu a fost interzis conform articolului 36 din Regulamentul nr. 1013/2006 [12].

26. Întrucât unele dintre statele menționate au înștiințat cu privire la intenția acestora de a urmări procedurile de control aplicabile în cadrul legislației naționale, care sunt diferite de cele prevăzute la articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006 [13], Comisia a adăugat o opțiune suplimentară la cele enumerate deja în această dispoziție.

9 A se vedea articolul 37 alineatul (1) al doilea paragraf literele (a)-(c) din acest regulament.

10 A se vedea articolul 37 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul menționat.

11 A se vedea articolul 37 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul menționat.

12 A se vedea articolul 1 din Regulamentul nr. 1418/2007, precum și considerentele (1)-(3) ale acestuia.

13 A se vedea considerentul (6) al Regulamentului nr. 1418/2007.

27. Astfel, anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 prevede că statele cărora nu li se aplică Decizia OCDE pot alege, în ceea ce privește deșeurile prevăzute în anexele III și IIIA la Regulamentul nr. 1013/2006, între:

– interdicție;

– notificare și acord scris prealabile, astfel cum se prevede la articolul 35 din Regulamentul nr. 1013/2006;

– nu este supus controlului în statul de destinație;

– alte proceduri de control observate în statul de destinație în cadrul legislației naționale aplicabile.

28. Pe de altă parte, articolul 1a din Regulamentul nr. 1418/2007 arată că, atunci când un stat, în răspunsul la o cerere scrisă transmisă de Comisie în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1013/2006, precizează că nu va interzice transferul anumitor deșeuri și nici nu va aplica procedura de notificare prealabilă și acord preliminar scris prevăzută la articolul 35 din acest regulament, articolul 18 din regulamentul menționat se aplică *mutatis mutandis* acestor transferuri.

C – Dreptul național

29. Articolul 326 alineatul 2 din Codul penal (Strafgesetzbuch) prevede că se sancționează cu pedeapsa închisorii de până la 5 ani sau cu amendă persoanele care transportă deșeuri, în sensul alineatului 1 al acestei dispoziții [14], cu încălcarea unei interdicții sau fără aprobarea necesară, în teritoriul care intră în domeniul de aplicare al dispoziției menționate, în afara sau cu tranzitarea acestuia.

30. În temeiul articolului 326 alineatul 5 punctul 1 din acest cod, dacă autorul a acționat din neglijență, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani sau amenda.

31. În plus, articolul 2 din Regulamentul privind amenzile în materia transferului de deșeuri (Abfallverbringungsbußgeldverordnung), în versiunea în vigoare la 18 noiembrie 2009, prevede că o persoană care încalcă Regulamentul nr. 1418/2007 prin faptul că exportă deșeuri al căror export este interzis în temeiul anexei la acest regulament, cu intenție sau din neglijență, comite o infracțiune.

II – Acțiunea principală

32. QB, de cetățenie germană, este administratorul ALU-KAT GmbH, cu sediul în Bruchsal (Germania). Această societate are ca obiect de activitate, printre altele, recuperarea și eliminarea deșeurilor metalice, precum catalizatorii auto uzați.

33. În jurul datei de 25 mai 2009, QB a trimis 3 794 de catalizatori auto uzați la Rotterdam (Țările de Jos). Acești catalizatori trebuiau să fie transportați ulterior ca deșeuri în containere la AWADA Company for General Trading, cu sediul în Liban, în vederea recuperării sau a eliminării acestora. Catalizatorii menționați au fost interceptați de autoritățile vamale olandeze.

14 Este vorba, de exemplu, despre deșeurile care conțin sau care pot emana substanțe toxice sau agenți patogeni ai unor boli periculoase contagioase pentru oameni sau animale ori care, în funcție de tip, calitate sau cantitate, sunt de natură să polueze pe termen lung sau să altereze în alt mod apa, aerul sau solul ori să pună în pericol fauna sau flora [a se vedea articolul 326 alineatul 1 punctele 1 și 4 literele (a) și (b) din Codul penal].

34. Instanța de trimitere precizează că QB avea cunoștință că acești catalizatori se încadrau în categoria de deșeuri B1120 din anexa IX la Convenția de la Basel și că figurau în coloana (a) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 și că, prin urmare, transferul acestora în Liban era interzis.

35. Staatsanwaltschaft Karlsruhe (Ministerul Public din Karlsruhe) îi reproșează lui QB că a săvârșit o încălcare a articolului 326 alineatul 2 din Codul penal și a articolului 2 alineatul 1 din Regulamentul privind amenzile în materia transferului de deșeuri prin faptul că a expediat catalizatori auto la Rotterdam în vederea exportului acestora în Liban.

36. Instanța de trimitere subliniază că deșeurile care se încadrează în categoria B1120 figurează, desigur, în coloana (a) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007, însă apar de asemenea în coloana (d) din aceasta, care prevede că alte proceduri de control vor fi puse în aplicare în temeiul legislației naționale din statul de destinație.

37. Prin urmare, întrucât are îndoieli în ceea ce privește interpretarea care trebuie dată articolului 37 din Regulamentul nr. 1013/2006 coroborat cu anexa la Regulamentul nr. 1418/2007, Amtsgericht Bruchsal a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Dispozițiile articolului 37 din Regulamentul […] nr. 1013/2006 […] coroborate cu Regulamentul […] nr. 1418/2007 […] trebuie interpretate în sensul că există o interdicție de transfer în Liban a deșeurilor care intră în categoria de deșeuri B1120 din anexa IX la Convenția de la Basel […]?”

III – Analiza noastră

38. Prin intermediul întrebării sale, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 37 din Regulamentul nr. 1013/2006 coroborat cu anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 trebuie interpretat în sensul că deșeurile încadrate în categoria de deșeuri B1120 fac obiectul unei interdicții de export în Liban.

39. Dificultatea întâmpinată de instanța de trimitere privește faptul că, în anexa la Regulamentul nr. 1418/2007, catalizatorii, care aparțin categoriei de deșeuri B1120, sunt încadrați în același timp în coloana (a) și în coloana (d) din această anexă.

40. Or, încadrarea în coloana (a) din anexa amintită înseamnă că deșeurile vizate fac obiectul unei interdicții de export, în timp ce încadrarea în coloana (d) din aceeași anexă înseamnă că o procedură specială de control va fi pusă în aplicare de către statul de destinație cu ocazia transferului deșeurilor.

41. Miza este importantă pentru QB, întrucât, în cazul în care nu există o interdicție de transfer al deșeurilor din categoria B1120 în Liban, elementele constitutive ale infracțiunii sancționate de dreptul penal german nu sunt întrunite.

42. În analiza care urmează, vom explica motivele pentru care considerăm că deșeurile care se încadrează în categoria B1120 fac obiectul unei interdicții de export în Liban.

43. Dubla clasificare a acestor deșeuri în coloanele (a) și (d) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007, care apare puțin contradictorie, se explică prin faptul că, atunci când Comisia le-a solicitat statelor cărora nu li se aplică Decizia OCDE să determine care erau intențiile lor pentru clasificarea deșeurilor, unele dintre aceste state au înștiințat cu privire la intenția acestora de a urmări procedurile de control aplicabile în cadrul legislației naționale, care sunt diferite de cele prevăzute la articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006[15].

15 A se vedea considerentul (6) al Regulamentului nr. 1418/2007.

44. Reamintim că, în temeiul acestei dispoziții, statele menționate au, în principiu, trei opțiuni posibile în ceea ce privește transferul deșeurilor, și anume o simplă interdicție de transfer, o procedură de notificare prealabilă și acord preliminar scris sau neefectuarea unui control.

45. În ceea ce privește Libanul, din observațiile prezentate de Comisie rezultă că Ministerul Mediului din Liban a transmis, prin scrisoarea din 23 iunie 2007, chestionarul completat prin bifarea, în cazul deșeurilor din categoria B1120, a coloanei 1 din acest chestionar care corespunde coloanei (a) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007, și anume o interdicție de export [16].

46. În plus, Ministerul Mediului din Liban a precizat, în această scrisoare, că lista furnizată de autoritățile libaneze competente are numai un caracter explicativ, întrucât clasificarea deșeurilor în Liban poate fi diferită de cea stabilită de Comisie [17].

47. Prin scrisoarea menționată a fost motivată decizia Comisiei de a adăuga deșeurile din categoria B1120 și în coloana (d) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 în ceea ce privește Libanul [18].

48. Totuși, această adăugare înseamnă că deșeurile menționate pot fi exportate din Uniune în Liban?

49. Comisia apreciază că, din momentul în care deșeurile respective figurează în coloana (a) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007, exportul acestora în Liban trebuie interzis, mențiunea din coloana (d) din această anexă neavând niciun efect cu privire la această concluzie.

50. Împărtășim această opinie pentru următoarele motive.

51. Am văzut că Regulamentul nr. 1013/2006 are drept obiectiv primordial protecția mediului. În această privință, Curtea a precizat în Hotărârea din 8 septembrie 2009, Comisia/Parlamentul European și Consiliul [19], că acest regulament urmărește în principal, atât prin obiectivul, cât și prin conținutul său, protecția sănătății umane și a mediului împotriva efectelor potențial dăunătoare ale transferurilor transfrontaliere de deșeuri [20]. În acest sens și în conformitate cu obligațiile care revin statelor membre în temeiul Convenției de la Basel, legiuitorul Uniunii a pus în practică un sistem de control și de supraveghere a transferurilor de deșeuri în cadrul Uniunii și în cazul transferului din și în statele terțe.

52. Astfel, amintim că, în cazul transferurilor de deșeuri în cadrul Uniunii, care tranzitează sau nu tranzitează state terțe, și în cazul transferurilor Uniunii în state AELS, titlul II din Regulamentul nr. 1013/2006 constituie baza comună aplicabilă [21]. În cele două situații, persoana care transferă deșeurile trebuie să notifice în prealabil acest transfer și să obțină acordul autorităților competente de destinație [22].

16 A se vedea punctele 4 și 5 din observațiile Comisiei. A se vedea de asemenea scrisoarea Ministerului Mediului din Liban pe site-ul internet http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2007/july/tradoc_135243.pdf

17 A se vedea punctul 6 din observațiile Comisiei. A se vedea de asemenea scrisoarea citată la nota de subsol 16 care menționează: „[…] due to the fact that […] Questionnaire [relating to Regulation (EC) N. 1013/2006] adopted a codification for waste that differs from adopted Lebanese National codification, the information contained in this questionnaire is provided for reference only. [The Ministry of Environment] does not assume any responsibility whatsoever in connection with or resulting from any error or omission in connection with or resulting from the gathering of data, findings and interpretation or use thereof by the European Commission or any third party."

18 A se vedea punctul 14 din observațiile Comisiei.

19 C-411/06, Rep., p. I-7585.

20 Punctul 62.

21 A se vedea articolul 3 și articolul 35 alineatul (1) din acest regulament.

22 A se vedea articolul 9 alineatul (1) din regulamentul menționat.

53. În ceea ce privește transferurile deșeurilor în statele cărora nu li se aplică Decizia OCDE, există un regim distinct. Astfel, legiuitorul Uniunii a prevăzut o procedură de consultare a acestor state pentru a determina care sunt intențiile acestora în ceea ce privește transferul deșeurilor care figurează în anexa III la Regulamentul nr. 1013/2006 [23], din care fac parte și catalizatorii.

54. Printre altele, statele menționate pot decide o simplă interdicție de export al anumitor deșeuri. Această posibilitate care le este recunoscută este, în opinia noastră, reflectarea dreptului suveran al acestora de a interzice intrarea sau eliminarea deșeurilor periculoase și a altor deșeuri de origine străină pe teritoriul lor [24].

55. Ministerul Mediului din Liban a exprimat în mod clar acest drept, arătând, în chestionarul transmis Comisiei, că exportul, pe teritoriul libanez, al deșeurilor care se încadrează în categoria B1120 era interzis [25].

56. În opinia noastră, din moment ce Republica Libaneză și-a exprimat intenția de a interzice importurile acestor deșeuri pe teritoriul său, Uniunea este obligată să respecte această intenție și nu poate prevedea alte proceduri.

57. În această privință, articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1013/2006 și articolul 1a din Regulamentul nr. 1418/2007 menționează că, atunci când un stat, în răspunsul la o cerere scrise transmisă de Comisie în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006, arată că nu va opta să interzică anumite transferuri de deșeuri și nici nu va alege să aplice procedura de notificare prealabilă și acord preliminar scris prevăzută la articolul 35 din acest regulament, articolul 18 din regulamentul menționat se va aplica *mutatis mutandis* în cazul acestor transferuri. În mod similar, în temeiul articolului 37 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1013/2006, dacă un stat nu și-a exprimat intenția în ceea ce privește procedurile care trebuie urmate pentru transferurile de deșeuri pe teritoriul său, se aplică procedura de notificare prealabilă și acord preliminar scris prevăzută la articolul 35 din acest regulament [26].

58. Acest aspect demonstrează că numai atunci când statul de destinație a optat pentru neefectuarea unui control al transferurilor de deșeuri sau atunci când nu și-a exprimat intențiile, Uniunea are posibilitatea de a aplica procedura prevăzută la articolul 18 din Regulamentul nr. 1013/2006 sau cea prevăzută la articolul 35 din acesta.

59. Nu aceasta este situația în prezenta cauză, întrucât Republica Libaneză și-a exprimat în mod clar intenția de a interzice importul deșeurilor care se încadrează în categoria B1120 pe teritoriul său.

60. Adăugarea coloanei (d) în anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 nu poate fi în contradicție cu această intenție.

61. Astfel cum am văzut, se explică în considerentul (6) al regulamentului menționat că această adăugare este consecința răspunsului dat de anumite state, în care acestea au înștiințat cu privire la intenția de a urmări procedurile de control aplicabile în cadrul legislației naționale, care sunt diferite de cele prevăzute de legiuitorul Uniunii.

23 A se vedea articolul 37 din acest regulament și punctul 4.2.6 alineatul (5) din expunerea de motive a Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2003 privind transferurile de deșeuri [COM(2003) 379 final].

24 A se vedea considerentul (6) al Convenției de la Basel și considerentul (9) al Regulamentului nr. 1013/2006.

25 A se vedea scrisoarea citată la nota de subsol 16.

26 A se vedea de asemenea considerentul (5) al Regulamentului nr. 1418/2007.

62. Pe de altă parte, în observațiile prezentate în fața Curții, Comisia explică faptul că coloana (d) din această anexă a fost adăugată întrucât Uniunea nu poate impune unui stat terț, precum Republica Libaneză, să realizeze controale la import sau să decidă cu privire la normele de aplicare a acestor controale atunci când aceasta există [27]. În mod similar, Comisia arată că, întrucât Ministerul Mediului din Liban a precizat în răspunsul său că încadrarea deșeurilor pe care o reține putea fi diferită de cea reținută de legiuitorul Uniunii, aceasta a dorit să atragă atenția întreprinderilor stabilite în cadrul Uniunii cu privire la faptul că este posibil ca importul anumitor deșeuri să fie refuzat de autoritățile libaneze competente, deși clasificarea reținută de legiuitorul Uniunii ar permite acest import [28].

63. Prin urmare, atunci când un stat terț, precum Republica Libaneză, a precizat în mod clar că interzice importul, pe teritoriul său, de deșeuri care se încadrează în categoria B1120, clasificarea simultană a acestor deșeuri în coloana (d) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 nu are alt scop decât să informeze persoanele în cauză cu privire la faptul că acest stat își păstrează dreptul suveran de a institui proceduri de control și de supraveghere a transferurilor de deșeuri diferite de cele prevăzute de legiuitorul Uniunii, precum și dreptul de a refuza importul anumitor deșeuri pe baza unei clasificări diferite de cea reținută de dreptul Uniunii.

64. De altfel, observăm că, în ceea ce privește Libanul, toate deșeurile care figurează în anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 fac obiectul unei clasificări în coloana (d), în plus față de una dintre coloanele (a) și (b). Acest lucru demonstrează, în opinia noastră, că încadrarea în coloana (d) nu are drept efect să supună deșeurile în discuție unei alte proceduri decât cea aleasă în mod liber de Republica Libaneză. În caz contrar, aceasta ar implica nu numai ca procedura de consultare prevăzută la articolul 37 din Regulamentul nr. 1013/2006 să fie total lipsită de utilitate, dar și, mai ales, să se ignore dreptul suveran al statelor terțe de a decide cu privire la procedurile aplicabile pentru transferurile de deșeuri pe teritoriul lor.

65. În orice caz, în ipoteza în care, dată fiind dubla clasificare în coloanele (a) și (d) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 a deșeurilor care se încadrează în categoria B1120, ar subzista îndoieli în ceea ce privește procedura care trebuie urmată în cazul transferului, în Liban, al acestor deșeuri, considerăm că obiectivul Regulamentului nr. 1013/2006 impune să se aleagă soluția cea mai în măsură să protejeze sănătatea umană și mediul.

66. În această privință, amintim că regulamentul menționat urmărește în principal, atât prin obiectivul, cât și prin conținutul său, protecția sănătății umane și a mediului împotriva efectelor potențial dăunătoare ale transferurilor transfrontaliere de deșeuri [29]. Acest lucru este valabil atât pentru Uniune, cât și pentru statele terțe în care sunt exportate aceste deșeuri din Uniune [30].

67. În acest sens, statele părți la Convenția de la Basel, conștiente, printre altele, de daunele pe care transporturile transfrontaliere de deșeuri periculoase și de alte deșeuri le pot provoca asupra sănătății umane și a mediului, apreciază că aceste deșeuri ar trebui eliminate, în măsura în care acest lucru este compatibil cu o gestionare ecologică rațională și eficientă, în statul unde au fost produse [31]. În mod similar, un control mai eficient al acestor transporturi transfrontaliere trebuie să aibă drept consecință o reducere a volumului acestora [32].

68. Prin urmare, limitarea transferurilor de deșeuri pare a fi un obiectiv care trebuie atins în vederea unei protecții mai eficiente a sănătății umane și a mediului. Legiuitorul Uniunii însuși a redat această intenție în considerentul (8) al Regulamentului nr. 1013/2006.

27 A se vedea punctul 16.

28 *Idem.*

29 Hotărârea Comisia/Parlamentul European și Consiliul, citată anterior (punctul 62).

30 A se vedea Hotărârea din 21 iunie 2007, Omni Metal Service (C-259/05, Rep., p. I-4945, punctul 30).

31 A se vedea primul și al optulea considerent ale Convenției de la Basel.

32 A se vedea al zecelea considerent al acestei convenții.

69. Prin urmare, considerăm că, atunci când există o incertitudine în ceea ce privește prelucrarea unui deșeu din cauza, precum în acțiunea principală, a dublei clasificări în coloanele (a) și (d) din anexa la Regulamentul nr. 1418/2007, trebuie să se aleagă soluția cea mai strictă, care să permită limitarea transferului de deșeuri, și anume interdicția de export. Această soluție este cea mai potrivită pentru a îndeplini obiectivul protecției sănătății umane și a mediului pe care Regulamentul nr. 1013/2006 urmărește să îl atingă.

70. În consecință, în raport cu toate aceste elemente, considerăm că articolul 37 din Regulamentul nr. 1013/2006 coroborat cu anexa la Regulamentul nr. 1418/2007 trebuie interpretat în sensul că deșeurile încadrate în categoria B1120 fac obiectul unei interdicții de export în Liban.

71. În sfârșit, pentru a epuiza toate problemele dezbătute în cadrul ședinței, problema dacă dispozițiile examinate mai sus sunt sau nu sunt suficient de clare pentru a putea constitui elementele unei calificări penale naționale în conformitate cu principiul legalității penale ține, în speță, numai de aprecierea instanței de trimitere.

72. Prin urmare, în opinia noastră, Curtea nu este competentă să răspundă la această problemă.

IV – Concluzie

73. Având în vedere considerațiile de mai sus, propunem Curții să răspundă Amtsgericht Bruchsal după cum urmează:

„Articolul 37 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 308/2009 al Comisiei din 15 aprilie 2009, coroborat cu anexa la Regulamentul (CE) nr. 1418/2007 al Comisiei din 29 noiembrie 2007 privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării enumerate în anexa III sau IIIA la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică, trebuie interpretat în sensul că deșeurile încadrate în categoria B1120 fac obiectul unei interdicții de export în Liban.”

i — Numele care figurează în partea introductivă și la punctele 32, 33, 34, 35 și 41 a fost înlocuit cu litere ca urmare a unei cereri de anonimizare.